

Azabım Damlıyor Gölgame

— nevzat-taski · 01 Şubat 2011

Yalancı arzuların
Ruhuma giydirdiği
Fikirler eğleniyor,
Sabahın saflığında.

Hangi isteklerim kabaracak
Beynimin hücrelerinde,
İhya edemediğim
Hangi melaneti kapacağım,
İnsan gibi yaşamaktan
Uzak durdukça.

Ayaklarımın altında
Ezilen toprak parçası
Yine haykırıyor gerçeği,
Azabım damlıyor gölgeme
En derin duygularıma
Merhametim indikçe,

Günahın hıçkırığı sarıyor
Sanki bütün vicdanımı.

Ümidin şarkısını
Korkarak dinlemekten
Yorulduğum artık,
Aceleye sarılmış
Kaçamak tatlardan Güzel günlere
Acıyarak bakmak istemiyorum.

Yalnızlığımın boşluğunda
Gizli bir merdiven kurulsun
Bu kıvranan ruhum için.

Ey kara kaplı yüzünü
Gözlerimden kaçırın şeytan!

Artık senin ufkunda beslenen
Sükunetimi çekip alıyorum,
Hain bakışlarında bana bağışladığın
İyi zamanları
İlahi gücün keliminde boğuyorum.

Nevzat TAŞKIRAN

02-05-2010Zayıf ruhunu AZABIM DAMLIYOR GÖLGEME